

Bitva o Sanctre Tor

Okolo 586 druhého věku překročila spojenecká vojska nordů a bretonů hranice do Cyrodiilu a obsadila hlavní průsmyky a osady v Jerallských horách. Spojenci se na zimu opevnili v Sanctre Tor a trpělivě čekali, až na ně Cuhlecainův čerstvě jmenovaný generál Talos zaútočí.

Když zjistili, že Talos uprostřed mrazivé zimy skutečně svolal armádu a pochoduje na Sanctre Tor, byli radostí bez sebe. Město se pyšnilo citadelou, která byla vybudována na strmých skalách vysoko nad ním. Z jedné strany se opírala o strmou horskou stěnu a byla považována za nedobytnou.

Cyrodiilská armáda měla jen hrstku špatně vycvičených a vyzbrojených vojáků, trpěla nedostatkem zásob a nebyla připravena na zimní tažení. Když se zubožení vojáci shromáždili v údolí pod citadelou, byli nordsko-bretonští spojenci přesvědčeni, že se jejich nepřítel nechal sám vlákat do pasti.

Citadelu nechránil pouze strmý sráz vpředu a neschůdná stěna vzadu, ale její brány byly navíc magicky chráněny iluzí obřího horského jezera v údolí mezi skalami. Proto spojenci nechali v citadele jen slabou obranu a sestoupili do nižších pater, aby mohli napadnout a přemoci promrzlé a hladové cyrodiilské vojáky. Spojenci předpokládali, že armádu generála Talose snadno porazí a rozpráší a nezbude nikdo, kdo by jim později stál v cestě při jarním sestupu do cyrodiilského Nitrozemí.

Tak generál Talos vlákal nordsko-bretonské spojence do smrtelné pasti.

V údolí zanechal jen slabou jednotku, aby vylákala obránce ven, a se zbytkem armády se přiblížil k citadele Sanctre Tor zezadu. Slezl údajně neschůdnou skalní stěnu za pevností a vplížil se do údajně magicky chráněné brány vnitřní citadely. Zasluky za tento obdivuhodný čin se přičítají jednomu nejmenovanému zrádci. Podle pověstí se jednalo o jakéhosi bretonského přeběhlického čaroděje, který vyzradil jak existenci neznámé horské stezky za citadelou, tak tajemství magické iluze horského jezera u vstupu do vnitřní pevnosti.

Zatímco se cyrodiilská armáda dole pod městem zoufale bránila útoku nordů a Bretonů, generál Talos se svými muži vstoupili do citadely, zametl s ubohou obranou, zajal spojenecké šlechtice a generály a donutil je vzdát se citadely i svých vojsk. Zmatení a vystrašení nordští zajatci, kteří už dříve neměli k pletichářské vysokoskalské aristokracii čarodějů a jejich přehnaným snům o dobytí Nitrozemí valnou důvěru, vypověděli spojenectví a příslibili věrnost Tiberu Septimovi. Skyrimští generálové přestoupili do armády Tibera Septima. Přední vysokoskalští bojovníci mágové byli hromadně popraveni a zajatí Bretoni byli uvrženi do žaláře nebo prodáni do otroctví.

Tak byl překažen spojenecký vpád do Cyrodiilu a armádu generála Talose posílili ostřílení nordští veteráni. Ti později sehráli klíčovou roli v úspěšném tažení, jež začlenilo colovijské nibeneanské državy do jádra cyrodiilské říše a jež mělo za následek korunovaci generála Tala na císaře Tibera Septima.

Dějepisíci taktickou smělost Tibera Septima často vyzdvihují a předhánějí se v líčení hrdinského dobytí horské citadely, kterou chránil značně početnější nepřítel. Samotný Tiber Septim svou neochvějnou odhodlanost později přičkl božímu vnuknutí Amuletu králů, který byl nalezen v hrobce Remana III.

Mladý Talos tehdy skutečně mohl čerpat svou sílu z přesvědčení, že jeho osudem je získat pradávny posvátný symbol Úmluvy a dovést Tamriel na pozici nejvyspělejší civilizace Třetí říše. Ať už tomu však bylo jakkoli, tento fakt nemůže nijak snížit obdiv k výjimečnosti tohoto vojenského vítězství, ke kterému došlo navzdory všem očekáváním.